

การประเมินโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม*
THE PROJECT EVALUATION OF NATIONAL YOUTH AND JUVENILE
ART COMPETITION BY BUNDITPATANASILPA INSTITUTE,
MINISTRY OF CULTURE

สุริยา เล้าประเสริฐ, Suriya Laoprasert
ธนันท์ ธนารัชตะภูมิ, Thananun Thanarachataphoom
สรียา โชติธรรม, Sareeya Chotitham
สาขาการวิจัยและประเมินทางการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
Educational Research and Evaluation, Kasetsart University
Email : suriya.lao@ku.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสำเร็จด้านผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบของโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการในปี พ.ศ. 2559 - 2563 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพ โดยข้อมูลเชิงปริมาณเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากกลุ่มเป้าหมายจำนวน 125 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบอาสาสมัคร และแบบบังทักข้อมูลเพื่อบันทึกข้อมูลจากระบบสารสนเทศของโครงการ ข้อมูลเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์จากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. การประเมินความสำเร็จด้านผลผลิต ได้แก่ ประเด็นพิจารณาการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านกิจกรรมการประกวด ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้ง 3 ตัวบ่งชี้ ขณะที่ประเด็นพิจารณาการจัดแสดงผลงานทางศิลปะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และเป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปกรรม

* Received 23 April 2021; Revised 17 June 2021; Accepted 19 June 2021

ของชาติ ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยพบว่า สถาบันมีการจัดแสดงผลงานทางศิลปะ ในลักษณะชั่วคราวเท่านั้น ยังไม่มีการจัดแสดงผลงานทางศิลปะในลักษณะถาวรและลักษณะ สัจจร

2. การประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์ ได้แก่ ประเด็นพิจารณาการเห็นคุณค่าของการสร้างสรรค์งานศิลปะ ผ่านเกณฑ์การประเมินโดยกลุ่มเป้าหมาย มีความคิดเห็นในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.86$) และประเด็นพิจารณาการสร้างแรงบันดาลใจในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ ผ่านเกณฑ์การประเมินโดยกลุ่มเป้าหมาย มีความคิดเห็น ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.83$)

3. การประเมินผลสำเร็จด้านผลกระทบ ประเด็นพิจารณาการรับรู้เกี่ยวกับโครงการ ในการส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยกลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.66$)

คำสำคัญ : ผลผลิต, ผลลัพธ์, ผลกระทบ, การประเมินโครงการ

Abstract

The purposes of this article were to evaluate success in outputs, outcomes and impacts of national youth and juvenile art competition project by Bunditpatanasilpa Institute, Ministry of Culture. The data were collected by both quantitative and qualitative methods. Quantitative data were collected through a questionnaire survey of 125 persons selected by volunteer sampling and record form from information system of this project. Qualitative data were collected through an interview of 5 persons selected by purposive sampling. All data were analyzed by mean, standard deviation, frequency, percentage and content analysis.

The results of this research revealed that

1. The evaluation of project outputs found that the creation of artworks through contest activities was passed in all 3 indicators, the continuous and systematic of art exhibition as a national learning center was failed in an indicator. The Bunditpatanasilpa Institute conducted only a temporary exhibition. It did not conduct any permanent or traveling exhibition.

2. The evaluation of project outcomes found that the appreciation of art creation was passed at a successful level ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.86$), and the creating inspiration in arts activities was passed at a very successful level ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.83$).

3. The evaluation of project impacts found that the perception of the project promoting the corporate image of Bunditpatanasilpa Institute was passed at a very successful level ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.66$).

Keywords : Output, Outcome, Impact, Project Evaluation

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ศิลปะมีความสำคัญและมีคุณค่าในการพัฒนาจิตใจของมนุษย์ เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ที่ทุกคนควรอนุรักษ์ ส่งเสริม สืบสานไว้ให้คงอยู่กับวิถีชีวิตของมนุษย์ตลอดไป ดังความตอนหนึ่งใน พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 10 กรกฎาคม 2535 "การศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นการศึกษาที่สำคัญ และควรจะดำเนินควบคู่กันไปกับการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เพราะความเจริญของบุคคล ตลอดจนถึงความเจริญของประเทศและของโลกโดยส่วนรวมนั้น มีทั้งทางวัตถุและจิตใจ ความเจริญทั้งสองทางนี้จะต้องมีประกอบกัน เกื้อกูลและส่งเสริมพร้อมมูล จึงจะเกิดความเจริญที่แท้จริงได้ ประเทศทั้งหลายจึงพยายามส่งเสริมการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมนี้พร้อมกันไปกับการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์" (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2557) สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ที่ให้ความสำคัญกับศิลปะ ดังมาตรา 57 ที่บัญญัติไว้ว่า "รัฐต้อง อนุรักษ์ ฟื้นฟู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ" (ราชกิจจานุเบกษา, 2560) อีกทั้ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ที่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาด้านศิลปะ ดังมาตรา 31 ที่บัญญัติไว้ว่า "กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา" (ราชกิจจานุเบกษา, 2562) เช่นเดียวกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ต่อสภา วันที่ 25 กรกฎาคม 2562 ที่ให้ความสำคัญกับศิลปะ ตามนโยบายหลักด้านที่ 3 การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม โดยรัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดี รวมทั้งการทะนุบำรุงศาสนา

การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมไทย (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2562) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ศิลปะในปัจจุบัน มีความสำคัญและมีคุณค่าในการพัฒนาจิตใจในชีวิตของมนุษย์ ที่ทุกคนควร จะศึกษา อนุรักษ์ ส่งเสริม สืบสานไว้ให้คงอยู่กับวิถีชีวิตของมนุษย์ตลอดไป

การศึกษาศิลปะของเด็กและเยาวชนไทยมีวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง โดยหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนได้ให้การสนับสนุนส่งเสริมการประกวดแข่งขันการสร้างสรรคศิลปะตลอดมา ศิลปินผู้สร้าง งานศิลปะที่มีชื่อเสียงจนเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ ปัจจุบันล้วนเป็นผู้ที่ได้รับ ประสพการณ์รวมถึงได้รับรางวัลในการประกวดและแข่งขันในระดับเด็กและเยาวชนมาก่อนทั้งสิ้น การประกวดศิลปกรรมทำให้เกิดการพัฒนาทักษะและแนวคิดสร้างสรรค์ มีผลงานของเด็กและ เยาวชนที่ได้รับการยกย่อง และได้รับรางวัลทั้งระดับชาติและนานาชาติอย่างมากมาย (สถาบันบัณฑิต พัฒนศิลป์, 2562) ดังนั้น สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และมีวิสัยทัศน์ในการเป็นสถาบันชั้นนำหนึ่งของชาติด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ สร้างบัณฑิตคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ และนำสถาบันสู่นานาชาติ ตลอดจนมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพ ขั้นสูงด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้ง ศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอนการแสดง การวิจัยและให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนอนุรักษ์สืบสาน สร้างสรรค์ ส่งเสริม ทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันเป็น เอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น และยึดหลักธรรมาภิบาล ในการบริหารจัดการ (กองนโยบายและแผน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2563) จึงเห็นความสำคัญของ ศิลปะ และจัดให้มีโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติมาอย่างต่อเนื่อง

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดให้มีโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลา 15 ปี โดยโครงการดังกล่าวเป็นโครงการของ สถาบันที่จัดขึ้น เพื่อสนับสนุนการสร้างสรรคผลงานศิลปะ เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชน ทุกระดับทั่วประเทศได้เข้าร่วมประกวดแข่งขันโดยแบ่งการประกวดออกเป็น 5 กลุ่มช่วงอายุ คือ 5-8 ปี 9-12 ปี 13-16 ปี 17-20 ปี และ 21-25 ปี ภายใต้ผลงานทางศิลปกรรม 5 ประเภท ได้แก่ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ สื่อผสม และวาดเส้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการกระตุ้น ให้เด็กและเยาวชนของชาติได้ตระหนักและเห็นคุณค่าในการสร้างสรรค์ศิลปกรรมอย่างมั่นคง ตลอดไป และให้ผลงานที่ได้รับรางวัลถูกจัดแสดงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องและเป็นแหล่งเรียนรู้ ทางศิลปกรรมของชาติ ผู้วิจัยในฐานะฝ่ายติดตามและประเมินผล กองนโยบายและแผน จึงได้รับ มอบหมายจากผู้บริหารโครงการให้ทำการประเมินโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชน แห่งชาติของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยจากการตรวจสอบ พบว่า สถาบันมีการประเมิน โครงการในรูปแบบของการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เข้าร่วมงานในวันที่จัดแสดงนิทรรศการ

โดยการประเมินโครงการในลักษณะดังกล่าวยังไม่สะท้อนว่าการจัดโครงการของสถาบันสามารถบรรลุความสำเร็จในด้านผลผลิตของโครงการหรือไม่ รวมถึงขาดข้อมูลที่จะตอบคำถามว่า นอกจากผลผลิตที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการยังมีผลอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น นอกจากผลผลิตที่ได้จากโครงการนี้หรือไม่ ส่งผลทำให้ผู้รับผิดชอบโครงการไม่มีสารสนเทศเกี่ยวกับความสำเร็จของโครงการในด้านผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบเพื่อใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมภายใต้โครงการให้บรรลุผลตามเป้าหมายของโครงการ รวมถึงผู้บริหารไม่ได้สารสนเทศเกี่ยวกับความสำเร็จของโครงการในด้านผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบเพื่อใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ และใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้านนโยบายและงบประมาณ

การวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation research) ในครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสำเร็จด้านผลผลิตของโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และศึกษาผลอื่นที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากผลผลิตของโครงการ ซึ่งได้แก่ ผลลัพธ์ และผลกระทบของโครงการ โดยเป็นการประเมินที่เน้นวัตถุประสงค์เป็นหลัก (Objective – oriented approach) และประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ (Summative Evaluation) ประเด็นการประเมิน ประกอบด้วย การประเมินความสำเร็จด้านผลผลิตของโครงการ (Output) การประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์ของโครงการ (Outcome) และการประเมินความสำเร็จด้านผลกระทบของโครงการ (Impact) โดยการประเมินความสำเร็จด้านผลผลิตของโครงการเป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการหรือผลที่เกิดขึ้นในทันทีตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ได้แก่ การสร้างผลงานศิลปะผ่านกิจกรรมการประกวด และการจัดแสดงผลงานด้านศิลปะอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และเป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปกรรมของชาติ ในขณะที่การประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์เป็นการประเมินผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมของโครงการที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายและประชากร ได้แก่ การเห็นคุณค่าของการสร้างสรรค์งานศิลปะ และการสร้างแรงบันดาลใจในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ และการประเมินความสำเร็จด้านผลกระทบ (Impact) เป็นการประเมินผล ในระยะกลาง และระยะยาวของโครงการทั้งที่เกิดขึ้นโดยตั้งใจและ/หรือไม่ตั้งใจในประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับโครงการในการส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้รับผิดชอบโครงการได้สารสนเทศเกี่ยวกับความสำเร็จของโครงการในด้านผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบเพื่อใช้ในการปรับปรุงกิจกรรมภายใต้โครงการให้บรรลุผลตามเป้าหมายของโครงการต่อไป และผู้บริหารได้สารสนเทศเกี่ยวกับความสำเร็จของโครงการในด้านผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบเพื่อใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ และใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้านนโยบายและงบประมาณต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินความสำเร็จด้านผลผลิตของโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
2. เพื่อประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์ของโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
3. เพื่อประเมินความสำเร็จด้านผลกระทบของโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัยในการประเมินโครงการในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอใน 3 หัวข้อ ได้แก่ กลุ่มเป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 กลุ่มเป้าหมายสำหรับเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

กลุ่มเป้าหมายสำหรับการสอบถาม คือ เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ ปี พ.ศ. 2559 - 2563 ที่มีอายุระหว่าง 13-25 ปี จำนวน 125 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบอาสาสมัคร (Volunteer Sampling)

1.2 กลุ่มเป้าหมายสำหรับการเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์

กลุ่มเป้าหมายสำหรับการสัมภาษณ์ คือ เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ ปี พ.ศ. 2559-2563 จำนวน 5 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เด็กและเยาวชนที่เคยเข้าร่วมโครงการ ปี พ.ศ. 2559-2563 แบ่งออกเป็นเด็กและเยาวชนได้รับรางวัล จำนวน 3 คน และเด็กและเยาวชนที่ได้ร่วมแสดงผลงานศิลปะจำนวน 2 คน มีอายุระหว่าง 13-25 ปี อาศัยอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล มีความพร้อม ยินดี และเต็มใจที่จะให้ข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบสอบถาม ใช้เพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายในการประเมินความสำเร็จ ด้านผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการ เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบระดับความคิดเห็นที่ตรงกับตนเองมากที่สุดเพียงข้อเดียวในแต่ละรายการ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยง (Reliability) สำหรับการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับกรอบแนวทางการประเมินโครงการ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และการหาค่าความเที่ยงจากการทดลองใช้แบบสอบถามแล้วคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และค่าความเที่ยงจากการทดลองใช้แบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.96 จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน google form ในช่วง 4 มิถุนายน ถึง 3 สิงหาคม 2563

2.2 แบบสัมภาษณ์ ใช้เพื่อยืนยันผลที่ได้จากการสอบถามในการประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์และผลกระทบของโครงการ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับกรอบแนวทางการประเมินโครงการ (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามผ่านเกณฑ์ทุกข้อ โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ยกเว้นข้อคำถามที่ 5 ไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงข้อคำถามแล้วนำไปใช้ในการสัมภาษณ์ช่วงเดือนตุลาคม 2563 ต่อไป

2.3 แบบบันทึกข้อมูล ใช้บันทึกข้อมูลเชิงสถิติที่ได้จากระบบสารสนเทศการรับสมัครของโครงการ และรายงานผลการแสดงงานศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2559 – 2563 ในการประเมินผลสำเร็จด้านผลผลิตของโครงการ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยผ่านคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูล

3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางโดยสรุปเป็นความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และข้อความเชิงบรรยาย พร้อมทั้งแปลผลเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แล้วเรียบเรียงเนื้อหาในลักษณะของความเรียง

ผลการวิจัย

การประเมินโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การประเมินความสำเร็จด้านผลผลิต ตอนที่ 2 การประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์ และตอนที่ 3 การประเมินความสำเร็จด้านผลกระทบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การประเมินความสำเร็จด้านผลผลิต (Output) ของโครงการ

การประเมินความสำเร็จด้านผลผลิต (Output) ของโครงการ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบบันทึกข้อมูลทำการบันทึกข้อมูลเชิงสถิติที่ได้จากระบบสารสนเทศ และรายงานผลการแสดงงานศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2559-2563 โดยผลการวิจัยในประเด็นพิจารณาด้านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านกิจกรรมการประกวด พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

- 1) จำนวนชิ้นงานปี พ.ศ. 2563 สูงกว่าค่าเฉลี่ย 5 ปี พ.ศ. 2559-2563 ร้อยละ 25
- 2) จำนวนเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ ปี พ.ศ. 2563 สูงกว่าค่าเฉลี่ย 5 ปี พ.ศ. 2559-2563 ร้อยละ 31.32
- 3) จำนวนจังหวัดของเด็กและเยาวชนที่ส่งผลงานเข้าประกวด ปี พ.ศ. 2563 ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยปี พ.ศ. 2559-2563 เท่ากับ 5 จังหวัด

สำหรับประเด็นพิจารณาด้านการจัดแสดงผลงานทางศิลปะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และเป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปกรรมของชาติ ยังไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยผู้วิจัยพบว่าสถาบันมีการจัดแสดงผลงานทางศิลปกรรมในลักษณะชั่วคราวเท่านั้น ยังไม่มีการจัดแสดงผลงานทางศิลปกรรมในลักษณะถาวรและสัจจร

2. การประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์ (Outcome) ของโครงการ

การประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์ (Outcome) ของโครงการผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินโดยแยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม และผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม

2.1.1 ประเด็นพิจารณาด้านการเห็นคุณค่าของการสร้างสรรค์งานศิลปะ กลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.86$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมดเช่นกัน โดยเด็กและเยาวชน

ที่เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในเรื่องของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ทำให้มีพัฒนาทางด้านสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.34$, $SD = 0.84$) และการยกระดับจิตใจเป็นคนที่มีความประณีตและละเอียดอ่อน ($\bar{X} = 4.23$, $SD = 0.88$) เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นด้วยในระดับมากในเรื่องของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านโครงการทำให้มีโอกาสเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 1.09$) ได้ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 1.07$) การมีชื่อเสียงและเกียรติประวัติที่ดี ($\bar{X} = 3.85$, $SD = 1.20$) และการสร้างรายได้ในปัจจุบันและอนาคต ($\bar{X} = 3.54$, $SD = 1.32$) ตามลำดับ

2.1.2 ประเด็นพิจารณาด้านการสร้างแรงบันดาลใจในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะกลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.83$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถาม จำนวน 5 ข้อ พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมดเช่นกัน โดยเด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในเรื่องของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านโครงการทำให้เด็กและเยาวชนมีพลังผลักดัน/กระตุ้นในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะต่อไปในอนาคต ($\bar{X} = 4.37$, $SD = 0.88$) ความต้องการที่จะศึกษาต่อทางศิลปะในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 1.02$) ความต้องการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปประกวดแข่งขันในเวทีอื่น ๆ ภายในประเทศ ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.98$) ความต้องการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับศิลปะในอนาคต ($\bar{X} = 4.22$, $SD = 0.96$) เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นในระดับมากในเรื่องของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านโครงการทำให้ต้องการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้ไปประกวดแข่งขันในเวทีอื่น ๆ ในระดับนานาชาติ ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 1.09$) ตามลำดับ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์

2.2.1 ประเด็นพิจารณาด้านการเห็นคุณค่าของการสร้างสรรค์งานศิลปะจากการสัมภาษณ์ สรุปได้ว่า การที่เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสเข้าร่วมประกวดแข่งขันในโครงการทำให้เด็กและเยาวชนมีการพัฒนาต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะต่อไปในอนาคต ทำให้ตัวเด็กและเยาวชนมีชื่อเสียง/เกียรติประวัติที่ดี มีรายได้สามารถนำรายได้มาใช้ในการดำรงชีพในชีวิตประจำวัน รวมถึงช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวได้ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ที่กล่าวไว้ว่า

“เมื่อผมเข้าประกวดโครงการผมรู้สึกว่าคุณเองยังต้องพัฒนาอีกพอเราส่งผลงานเข้าประกวด เราก็จะได้เห็นผลงานของคนอื่น ผลงานที่ดีกว่าตัวเรานั้นเหมือนเป็นแรงผลักดันให้เราพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของเราให้ดียิ่งขึ้นไปอีก” (นาย ง)

“ผมคิดว่าจะได้ profile ที่ดีเนื่องจากสถานที่ที่จัดแสดงผลงาน คือ หอศิลป์ เจ้าฟ้าเป็นสถานที่ที่ใหญ่มากสำหรับผม สามารถนำ profile ไปหา connection ในการทำงานศิลปะได้ง่ายกว่าเดิมเพราะว่าเคยแสดงผลงานในสถานที่ที่ใหญ่” (นาย ก)

“การที่ผมเข้าร่วมโครงการเมื่อผมได้รับรางวัลยอดเยี่ยมพิเศษส่วนตัวผม เป็นการสร้างรายได้ เพราะผมได้ทุนการศึกษามาเพื่อทำงานศิลปะ มาสนับสนุนการเรียนช่วยเหลือพ่อแม่ในค่าเทอม ค่าที่พัก ค่ากินค่าอยู่” (นาย ค)

2.2.2 ประเด็นพิจารณาด้านการสร้างแรงบันดาลใจในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ จากการสัมภาษณ์ สรุปได้ว่า การที่เด็กและเยาวชนเข้าร่วมโครงการทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำกิจกรรม และหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ มีส่วนที่ทำให้เด็กและเยาวชนเลือกที่จะประกอบอาชีพทางศิลปะ และมีผลต่อการศึกษาต่อทางศิลปะในระดับที่สูงขึ้นต่อไปในอนาคต ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า

“การที่ผมได้เข้าร่วมโครงการเป็นแรงบันดาลใจ/เป็นแรงผลักดันให้เราทำงานของเราให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ได้เห็นเทคนิค/วิธีการ/รูปแบบที่แปลกใหม่ของคนอื่นที่ใช้แล้ว ดึงเอาส่วนที่เราชอบมาพัฒนาผลงานของเราต่อไป” (นาย ง)

“หนูอยากเป็นจิตรกร/อาจารย์มหาวิทยาลัยค่ะ โครงการมีส่วนที่ทำให้หนูเลือกประกอบอาชีพทางด้านศิลปะต่อไปในอนาคต” (นางสาว จ)

3. การประเมินความสำเร็จด้านกระทบ (Impact) ของโครงการ

การประเมินความสำเร็จด้านกระทบ (Impact) ของโครงการผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินโดยแยกออกเป็น 2 ประเด็น คือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม และผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสอบถาม

การประเมินความสำเร็จด้านกระทบ (Impact) ของโครงการในประเด็นพิจารณาด้านการรับรู้เกี่ยวกับโครงการในการส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผลการวิจัย พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมิน โดยพบว่ากลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, $SD = 0.66$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อคำถามทั้งหมด 6 ข้อ พบว่าผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้เช่นกัน โดยเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ในเรื่องสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันที่เปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.50$, $SD = 0.69$) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบัน

ที่จัดการศึกษา ส่งเสริม และให้การสนับสนุนด้านศิลปะ ($\bar{X} = 4.47$, $SD = 0.74$) การที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดโครงการเป็นการเปิดโอกาสให้เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส ได้มีส่วนร่วม ($\bar{X} = 4.45$, $SD = 0.76$) การที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดโครงการทำให้สถาบันเป็นที่รู้จักในการเป็นสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ส่งเสริม และให้การสนับสนุนด้านศิลปะ ($\bar{X} = 4.41$, $SD = 0.74$) การจัดโครงการทำให้เด็กและเยาวชนรับรู้ว่าคุณภาพสถาบันจัดโครงการที่มีประโยชน์ต่อสังคมช่วยพัฒนาให้สังคมดีขึ้น ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.88$) และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันที่จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ช่วยพัฒนาให้สังคมดีขึ้น ($\bar{X} = 4.25$, $SD = 0.86$) ตามลำดับ

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์

ประเด็นพิจารณาด้านการรับรู้เกี่ยวกับโครงการในการส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การที่สถาบันจัดโครงการขึ้นทำให้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กและเยาวชนรับรู้ว่าคุณภาพสถาบันเป็นหน่วยงานที่มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ รวมทั้งให้การส่งเสริมสนับสนุนทางด้านศิลปะ โดยเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์ที่กล่าวว่า

“การที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดโครงการนี้ ทำให้หนูมองสถาบันว่าเป็นหน่วยงานที่ส่งเสริมคนที่ทำงานศิลปะแบบไม่จำกัดอายุ/ส่งเสริมให้คนสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ” (นางสาว จ)

“การที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดโครงการขึ้น ทำให้ผมรู้จักสถาบันเยอะขึ้นและมองว่าคุณภาพสถาบันให้การส่งเสริม/สนับสนุนทางศิลปะ” (นาย ก)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการการวิจัยในการประเมินความสำเร็จด้านผลผลิต พบว่า การที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จัดโครงการอย่างต่อเนื่อง 15 ปี ถือได้ว่าประสบผลสำเร็จในด้านผลผลิต (Output) ในประเด็นพิจารณาด้าน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านกิจกรรมการประกวด สังเกตได้จากตัวบ่งชี้ ทั้ง 3 ตัว ที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน นอกจากนี้ จะพบว่าตัวเลขของจำนวนชิ้นงาน จำนวนเด็กและเยาวชน และจำนวนจังหวัดที่เด็กและเยาวชน ส่งผลงานเข้าร่วมประกวด ในโครงการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วง ปี พ.ศ. 2559 - 2563 ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเกิดจากสถาบันมีกระบวนการดำเนินการโครงการที่มีประสิทธิภาพ มีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการในทุกขั้นตอน แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จในประเด็นพิจารณาด้านการจัดแสดงผลงานทางศิลปะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และเป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปกรรมของชาติ โดยผู้วิจัย พบว่า สถาบันมีการจัดแสดงผลงานทางศิลปกรรมในลักษณะชั่วคราวเท่านั้น ยังไม่มีการ

จัดแสดงผลงานทางศิลปกรรมในลักษณะถาวรและสัญจร ซึ่งการจัดแสดงผลงานทางศิลปกรรมในลักษณะถาวรและสัญจรนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีผลงานศิลปกรรมอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และเป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปกรรมของชาติ รวมถึงให้มีผลงานศิลปกรรมชิ้นเยี่ยมของเด็กและเยาวชนในประเภทต่าง ๆ ติดตั้งแสดง ณ หอศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติในอนาคต ทั้งนี้ การจัดแสดงผลงานทางศิลปกรรมในลักษณะถาวรและสัญจรดังกล่าวจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการค่อนข้างสูง ไม่ว่าจะเป็นงบประมาณในด้านสถานที่ งบประมาณในการก่อสร้าง รวมถึงการตกแต่ง เป็นต้น ดังนั้น สถาบันจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงาน รวมถึงงบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินการจัดแสดงผลงานทางศิลปกรรมในลักษณะถาวรและสัญจร ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่สถาบันยังไม่ได้มีการดำเนินการในส่วนนี้อาจจะเป็นเพราะสถาบันยังไม่เคยประเมินผลสำเร็จจากวัตถุประสงค์และนำผลการประเมินมาใช้ในการวางแผนดำเนินการในครั้งต่อไป จึงทำให้สถาบันยังไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวข้างต้น สังเกตได้จากเอกสารโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติที่ไม่มีการตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562)

2. การที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดโครงการขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง 15 ปี ถือได้ว่าประสบความสำเร็จในด้านผลลัพธ์ (Outcome) โดยมีรายละเอียดของการอภิปรายผลการวิจัยแยกตามประเด็นพิจารณาดังต่อไปนี้

2.1 ผลการการวิจัยในการประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์ ประเด็นพิจารณาการเห็นคุณค่าของการสร้างสรรค์งานศิลปะสอดคล้องกับการสัมภาษณ์ที่ได้ข้อสรุปว่า การที่เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสเข้าร่วมประกวดแข่งขันในโครงการ ทำให้เด็กและเยาวชนพัฒนาต่อ ยอดความคิดสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะต่อไปในอนาคต มีชื่อเสียง มีเกียรติประวัติที่ดี มีรายได้สามารถนำรายได้มาใช้ในการดำรงชีพในชีวิตประจำวัน รวมถึงช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวได้ สอดคล้องกับ วิสูตร โพธิ์เงิน (2556) ที่กล่าวถึง ความสำคัญของศิลปะว่าศิลปะสำหรับเด็กจะช่วยพัฒนาสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย ทักษะทางสังคม และความคิดสร้างสรรค์ เช่นเดียวกับ Yushiva (2557) ที่กล่าวถึงคุณค่าของศิลปะโดยเฉพาะด้านการพัฒนาทางด้านสติปัญญาว่า กิจกรรมศิลปะมีเนื้อหาและกรรมวิธีการแสดงออกหลายรูปแบบ ศิลปะมีลักษณะพิเศษที่เด่นชัดประการหนึ่ง คือ มีลักษณะยืดหยุ่นสูง ไม่มีคำตอบชนิดแน่นอนตายตัว ดังนั้น ศิลปะจึงมีบทบาทอย่างสำคัญในการทำหน้าที่เสมือนเป็นกุญแจที่ไขไปสู่ประตูแห่งการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และก้าวไปยังโลกจินตนาการอย่างไม่มีขอบเขต ขณะที่ด้านการพัฒนาทางด้านอารมณ์ โดยทั่วไปธรรมชาติของกิจกรรมทางศิลปะมีลักษณะคล้ายกับเป็นการเล่นปนเรียน คือ เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ผ่อนคลายไม่ยึดเยียดหรือเต็มไปด้วยเนื้อหาเรื่องยาวที่ยุกยาก

สลับซับซ้อน กิจกรรมศิลปะ จึงมีความสอดคล้องกับลักษณะนิสัยของเด็ก ๆ ที่มักชอบเล่น ทำให้เด็กมีอารมณ์ ชื่นบาน สนุกสนาน ยิ่งเด็กได้ประสบความสำเร็จในการที่ลงมือทำก็ยิ่งทำให้เด็กนั้นเกิดความเชื่อมั่นความรู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถของตน ส่งผลให้เด็ก ๆ มีสุขภาพจิตที่ดี นอกจากนั้น สอดคล้องกับ มัย ตะติยะ (2547) ที่กล่าวว่า ศิลปะมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันหลายด้าน โดยเฉพาะประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรม ศิลปะ ทำให้มนุษย์รู้จักสร้างกระบวนการคิด พุด ละเล่น และรู้จักใช้ได้ถูกวิธีในเรื่องของภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี การแต่งกาย เป็นต้น

2.2 ผลการการวิจัยในการประเมินความสำเร็จด้านผลลัพธ์ ประเด็นพิจารณาด้านการสร้างแรงบันดาลใจในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ สอดคล้องกับการสัมภาษณ์ที่ได้ข้อสรุปว่า การที่เด็กและเยาวชนเข้าร่วมโครงการ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำกิจกรรม และหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ และมีส่วนที่ทำให้เด็กและเยาวชนเลือกที่จะประกอบอาชีพทางศิลปะ เช่น ครู อาจารย์ ศิลปิน เป็นต้น นอกจากนั้น ยังมีผลต่อการศึกษาต่อทางศิลปะในระดับที่สูงขึ้นไปในอนาคต โดยพจน์ ใจชาญสุขกิจ (มปป.) ได้อธิบายว่าแรงบันดาลใจจากต้นแบบเป็นแรงบันดาลใจที่เกิดจากบุคคลที่แต่ละบุคคลชื่นชอบและชื่นชมทั้งบุคคลที่เป็นที่รู้จักและไม่เป็นที่รู้จัก แรงบันดาลใจในลักษณะนี้จะเกิดจากการรับรู้ข่าวสาร การเข้าไปมีส่วนร่วม การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมก็ตามจนเกิดเป็นความรัก ความศรัทธา ความเชื่อถือ ความประทับใจ และพัฒนาความรู้สึกที่ต้องการยึดถือไว้เป็นแบบอย่าง แรงบันดาลใจจากต้นแบบย่อมมีผลต่อการใช้ชีวิต การเลือกทางเดินให้กับชีวิตทัศนคติ มุมมอง ความคิด รวมถึงการตัดสินใจจากเรื่องต่าง ๆ ในทิศทางที่สอดคล้องกับต้นแบบ

3. การที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จัดโครงการขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง 15 ปี ถือได้ว่าประสบความสำเร็จในด้านผลกระทบ (Impact) ในประเด็นพิจารณาด้านการรับรู้เกี่ยวกับโครงการในการส่งเสริมภาพลักษณ์ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ โดยผลการวิจัยในการประเมินความสำเร็จด้านกระทบบสอดคล้องกับ การสัมภาษณ์ที่ได้ข้อสรุปว่า การที่สถาบันจัดโครงการทำให้กลุ่มเป้าหมายรับรู้ได้ว่าสถาบันเป็นหน่วยงานที่มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ รวมทั้งให้การส่งเสริมสนับสนุนทางด้านศิลปะ โดยเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ยังไม่ผ่านการประเมินในประเด็นพิจารณา ด้านการจัดแสดง ผลงานทางศิลปะอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และเป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปกรรมของชาติ นำมาสู่ข้อเสนอแนะการวิจัย โดยสถาบันควรนำสารสนเทศจากการประเมินมาใช้ ประกอบการกำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงาน และงบประมาณ สำหรับจัดแสดงผลงานศิลปกรรมที่ได้จากการประกวดผ่านโครงการในลักษณะถาวรและสัญจร เพื่อให้มีผลงานศิลปกรรมของเด็กและเยาวชนจัดแสดงอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและเป็นแหล่งเรียนรู้ศิลปกรรมของชาติ และส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เห็นคุณค่าของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ สร้างแรงบันดาลใจ ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะผ่านการประกวด ตลอดจนทำให้สถาบันเป็นที่รู้จักในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาที่ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางด้านศิลปะ เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชน รวมถึงผู้ด้อยโอกาสทุกคนได้เข้ามา มีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยอาจจะกำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงาน และงบประมาณสำหรับการจัดแสดงผลงานทางศิลปกรรมแบบออนไลน์ (Online) หรือออนไซต์ (Onsite) ตามภูมิภาคทั่วประเทศ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์โครงการให้เป็นที่รู้จักกับกลุ่มเป้าหมายได้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การประเมินครั้งต่อไป ควรมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโครงการ ได้แก่ ครู อาจารย์ ผู้บริหารโครงการ ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อเป็นข้อมูล สำหรับผู้บริหารและผู้รับผิดชอบโครงการต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2557). พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 10 กรกฎาคม 2535 เรียกใช้เมื่อ 6 ธันวาคม 2563 จาก <https://www.dmcr.go.th/detailAll/2453/pc/23>
- กองนโยบายและแผน สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2563). แผนพัฒนาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. 2560 - 2564 (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564). กรุงเทพฯ : ร้าน ดี-เอสแอล สปีด เลเซอร์.
- พจน์ ใจชาญสุขกิจ. (มปป.). การสื่อสารเพื่อสร้างพลังแห่งแรงบันดาลใจของผู้นำ เรียกใช้เมื่อ 30 ตุลาคม 2560 จาก http://www.drphot.com/images/journal/2553/ceo_tips/Article_inspiration_communicate20%20Jan%202010.pdf
- มัธย ตะตียะ. (2547). สุนทรียภาพทางทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ : บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์ กราฟฟิค จำกัด.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (2560). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 134 ตอนที่ 40 ก หน้า 15 (6 เมษายน).
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4). (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 136 ตอนที่ 57 ก หน้า 49-50 (1 พฤษภาคม).
- วิสูตร โพธิ์เงิน. (2556). ศิลปะสำหรับเด็ก = Art children. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2562). เอกสารโครงการประกวดศิลปกรรมเด็กและเยาวชนแห่งชาติ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. เอกสารอัดสำเนา. มปป.
- สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2562). คำแถลงของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.
- YUSHIVA. (2557). คุณค่าของศิลปะ. เรียกใช้เมื่อ 7 กุมภาพันธ์ 2563 จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/yushiva/2014/01/30/entry-2>

